ΓΡΑΝΑΖΙ

Επικοινωνία με Συντακτική Ομάδα
Email: granazi.org@gmail.com
Web: http://granazi.org
Τηλ.: 94020637

Ιανουάριος 2016
Αρ. Τεύχους 7

Οργανώνοντας Τις Αντιστάσεις μας από τα ΑΡΙΣΤΕΡΑ

τιμή ενίσχυσης €2.00

Μηνιαία Έκδοση Οργάνωσης ΓΡΑΝΑΖΙ

http://granazi.org

Ούτε σταγόνα αίμα για τα συμφέροντα τους

Έξω οι βάσεις του θανάτου

Ζ

Ζαπάτα Εμιλιάνο

(ο) [Zapáta Emiliáno]

«Είναι καλύτερα να πεθαίνει κανείς όρθιος, παρά να ζει γονατιστός»

«Είναι καλύτερα να πεθαίνει κανείς όρθιος, παρά να ζει γονατιστός»

Ηγετική φυσιογνωμία της Επανάστασης των Ακτημόνων (1910-1920) που ανέτρεψε τον δικτάτορα του Μεξικού Πορφίριο Ντιάζ. Στα χρόνια του αγώνα ο Ζαπάτα οργάνωσε μια σημαντική επαναστατική δύναμη, με την ονομασία «Απελευθερωτικός Στρατός του Νότου».

Γεννήθηκε το 1879, στο Ανενκουίλκο της πολιτείας Μορέλος και ως πρόεδρος του συμβουλίου του χωριού του, ξεκίνησε εκστρατεία για την επιστροφή των εδαφών που δημεύθηκαν από τους τσιφλικάδες. Το Νοέμβριο του 1910, ξέσπασε η επανάσταση των αγροτών όπου κυριάρχησε το σύνθημα Tierra y Libertad – Γη και Ελευθερία. Μεταξύ 1910 και 1919, οι εξεγερμένοι αγρότες συνέχισαν να παλεύουν, υπερασπιζόμενοι το σχέδιο 'Αγιάλα'. Απαιτούσαν την κατάσχεση της γης καθώς και την επιστροφή των εδαφών απ' όλους τους ξένους και ντόπιους γαιοκτήμονες. Σύμφωνα με το Σχέδιο Αγιάλα, όλες οι κατασχεθείσες εκτάσεις θα αποτελούσαν κοινοκτημοσύνη των ινδιάνικων κοινοτήτων.

Στις 10 Απριλίου 1919, ο Ζαπάτα έπεσε θύμα ενέδρας κατά τη συνάντησή του με έναν στρατηγό που υποτίθεται ότι ήθελε να προσχωρήσει στην επανάσταση και εκτελέστηκε από τις κυβερνητικές δυνάμεις. Η ζωή και η δράση του, όμως, έμελλε να επηρεάσουν καθοριστικά τα κοινωνικά κινήματα της Λατινικής Αμερικής. Το σύνθημα "Γη και Ελευθερία" εξακολουθεί να είναι οδηγός δράσης για τους Ζαπατίστας σήμερα. Ο Εθνικοαπελευθερωτικός Ζαπατίστικος Στρατός (EZLN) που πήρε το όνομα του από τον Εμιλιάνο Ζαπάτα, είναι ένα επαναστατικό αντάρτικο κίνημα, με έδρα τη νότια πολιτεία Τσιάπας, την πιο φτωχή πολιτεία του Μεξικού. Από το 1994 μέχρι σήμερα οι Ζαπατίστας έχουν κηρύξει ανοιχτό πόλεμο ενάντια στο καπιταλιστικό σύστημα και στους ντόπιους εκφραστές του κρατώντας καθημερινά ζωντανό το όραμα για μια κοινωνία που θα καταργήσει την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

της σύνταξης

Διανύοντας τις πρώτες μέρες του 2016 στην Κύπρο περιμένουμε ακόμα την ανάπτυξη! Οι ιδέες για επενδύσεις πέφτουν βροχή και η κυβέρνηση φαίνεται πρόθυμη να ξεπεράσει όλα τα εμπόδια προκειμένου να «ορθοποδήσει» η οικονομία. Στα άμεσα σχέδιά της είναι η «αναβάθμιση» της Αραδίππου μέσω της δημιουργίας εργοστασίου χρυσού και η «αξιοποίηση της ανεκμετάλλευτης γης» του Ακάμα. Τι και αν φωνάζουν οι κάτοικοι; Τι και αν εκατοντάδες άνθρωποι κινητοποιούνται προσπαθώντας να σώσουν τον Ακάμα από τα κερδοσκοπικά σχέδια των επενδυτών; Η κυπριακή οικονομία θα ξεπεράσει όλες τις δυσκολίες και παρά τις αρνητικές προβλέψεις διαφόρων «κακοπροαίρετων αριστερών» θα κάνει το μεγάλο βήμα προς τη μεγάλη και ηρωική έξοδο στις αγορές.

Όλα είναι έτοιμα και μελετημένα. Τα κόκκινα δάνεια πουλήθηκαν σε ξένα επενδυτικά κεφάλαια και έτσι άλλη μια εμμονή υπερνικήθηκε! Αν δεν έχεις να πληρώσεις, θα σε πετάξουν έξω από το σπίτι σου. Ήδη ένα μήνα πριν την αλλαγή του χρόνου μια εργατική οικογένεια από τη Λεμεσό αναμετρήθηκε με την πυγμή του κράτους. Υπήρξαν, βέβαια κάποιες μικρές παρενέργειες μετά από τη συγκέντρωση πλήθους αλληλέγγυου κόσμου έξω από το σπίτι, κάτι που ομολογουμένως δεν έχουν συνηθίσει.

Την τελευταία φορά που είχαμε μεγάλη κινητοποίηση κόσμου ήταν στα Pride των δυο προηγούμενων ετών, τα οποία οδήγησαν αφενός στο να αρθρωθεί λόγος ενάντια στην ομοφοβία και στο σεξισμό και αφετέρου στο να ψηφιστεί στη βουλή το σύμφωνο συμβίωσης. Και όλα αυτά συνέβησαν μέσα σε ένα απολύτως εχθρικό κλίμα όπου ο «προοδευτικός» θεσμός της εκκλησίας μιλούσε για ανώμαλους και καλούσε τους προστάτες του έθνους και της οικογένειας σε αντιδιαδηλώσεις. Μέσα σε ένα κλίμα που η μαγκιά και η επίδειξη του ανδρισμού ήταν και είναι κυρίαρχη νόρμα. Και όμως συνέβη γιατί κάποιοι/ες τόλμησαν να διεκδικήσουν και ακόμα περισσότεροι/ες έδειξαν αλληλεγγύη στον αγώνα τους, που είναι αγώνας όλων μας για μια δίκαιη και όμορφη κοινωνία. Και προς αυτή την κατεύθυνση έχουμε ακόμα πολύ δρόμο να διανύσουμε!

Μπορούμε και πρέπει να ξεκινήσουμε κιόλας από σήμερα για να τους σταματήσουμε καταρχήν το αιματοκύλισμα την περιοχή. Συχνά-πυκνά ακούμε ότι η Κύπρος γεωπολιτικά συνιστά στρατηγικής σημασίας εταίρο για την ασφάλεια και τη σταθερότητα στην ευρύτερη περιοχή. Τώρα, βέβαια πώς η χρήση των βρετανικών βάσεων για αεροπορικές επιδρομές στη Συρία θα συμβάλει στην εξασφάλιση της ειρήνης και της ασφάλειας στην περιοχή, είναι ένα άλλο θέμα. Γι' αυτούς η Κύπρος είναι ένα αβύθιστο αεροπλανοφόρο, για μας μια κοινωνία που δείχνει αλληλεγγύη στους διωγμένους από τους πολέμους, τη φτώχεια και την εξαθλίωση. Για τους ανθρώπους που έχουν μεταναστεύσει εδώ και καιρό για τους ίδιους λόγους και ζουν στη χώρα μας, για αυτούς που επιχειρούν να σωθούν περνώντας δια πυρός και σιδήρου για να φτάσουν στα σύνορα της αφιλόξενης Ευρώπης αλλά και για όσους και όσες θα συνεχίσουν να διεκδικούν ένα καλύτερο μέλλον. Για όλους και όλες που συνεχίζουν να ονειρεύονται!

της Μαρίας Μαρσέλου

Αραδίππου: το χρυσάφι ως πολύτιμο δηλητήριο

Από τις αρχές Οκτωβρίου οι κάτοικοι της Λάρνακας βρίσκονται επί ποδός καθώς η εταιρεία Krysanera LTD έχει εκδηλώσει ενδιαφέρον να αναγείρει εργοστάσιο επεξεργασίας χρυσού στην ήδη βεβαρημένη ζώνη ελαφριάς βιομηχανίας που βρίσκεται ακριβώς δίπλα σε κατοικημένη περιοχή. Στην περιοχή λειτουργούν ήδη δύο άλλα εργοστάσια βαριάς βιομηχανίας που συνδέονται με την εκμετάλλευση φυσικού αερίου κάτι που αποτέλεσε και κίνητρο για την εν λόγω εταιρεία. Με λίγα λόγια, θα πεθάνουν που θα πεθάνουν οι κάτοικοι γύρω – γύρω δεν τρέχει και τίποτα να γίνει μια ώρα αρχύτερα!

Για να καταλάβουμε τις επιπτώσεις από την λειτουργία τέτοιου τύπου βιομηχανιών ας αναλογιστούμε ότι για τη δημιουργία ενός και μόνο δαχτυλιδιού, χρειάζεται να αποκοπούν και να θρυματιστούν είκοσι τόνοι βραχομάζας στην οποία προστίθεται κυάνιο και υδράργυρος για τον διαχωρισμό του χρυσού από το υπόλοιπο πέτρωμα. Τα χημικά αυτά στοιχεία είναι ιδιαίτερα τοξικά και άκρως βλαβερά για τον ανθρώπινο οργανισμό αφού τα απόβλητα τους μολύνουν την ατμόσφαιρα, τον υδροφόρο ορίζοντα και τα τοπικά οικοσυστήματα, με αποτέλεσμα να επιβαρύνουν τον αέρα που αναπνέουμε και κάνουν νερό που πίνουμε επικίνδυνο

Βαφτίζοντας το κρέας ψάρι

Ψιλά γράμματα βέβαια αυτά όχι μόνο για την εταιρεία που το ψωμάκι της θέλει να βγάλει κι αυτή αλλά και για το Δημοτικό Συμβούλιο Αραδίππου καθώς και για το τμήμα πολεοδομίας το οποίο, αν και ορίζει ότι οι εργασίες του εργοστασίου χρυσού εμπίπτουν στη βαριά βιομηχανία, εντούτοις το "μετέταξε" - και το βάφτισε "ελαφριάς βιομηχανίας" χωρίς να αλλάξει όμως και η φύση των εργασιών που θα επιτελούνται εκεί, δίνοντας έγκριση για να τοποθετηθεί δίπλα από τα σπίτια των κατοίκων! Βαφτίζοντας το κρέας ψάρι δηλαδή, η ίδια η πολιτεία δίνει τις ευχές της και νομιμοποιεί την παρανομία και την καταστροφή του περιβάλλοντος θέτοντας ταυτόχρονα σε κίνδυνο την υγεία των πολιτών.

Είναι επίσης αξιοσημείωτο το γεγονός ότι για να γίνει αυτή η "μετάταξη" ασχολήθηκε με το θέμα ο ίδιος ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εμπορίου και ο ίδιος ο Διευθυντής του Τμήματος Πολεοδομίας! Ακόμη μεγαλύτερη εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι η εταιρεία υπέβαλε αίτηση και σε μόλις μια βδομάδα το Τμήμα Πολεοδομίας έδωσε την έγκριση του!! Μιλάμε για ταχεία ενεργοποίηση της κρατικής μηχανής όταν για τόσα άλλα πραγματικά φλέγοντα ζητήματα μεσολαβούν μήνες έως και χρόνια για να ληφθεί μια απόφαση.

Ψιλά γράμματα βέβαια αυτά όταν πρόκειται για εργοστάσια που "θα δώσουν θέσεις εργασίας σε τόσο δύσκολους καιρούς", κάτι το οποίο αναμένουμε να ακούσουμε όταν οι διαμαρτυρίες των κατοίκων ενταθούν. Η αισιόδοξη πλευρά της ιστορίας είναι η άμεση κινητοποίηση των κατοίκων και η συσπείρωσή τους ενάντια στην καταπάτηση του δικαιώματος στη ζωή! Είμαστε μαζί τους.

> Για τη δημιουργία ενός και μόνο δαχτυλιδιού, χρειάζεται να αποκοπούν και να θρυματιστούν είκοσι τόνοι βραχομάζας

του Πέτρου Κοσμά

Η τελευταία έξοδος;

Ως επικοινωνιακό πυροτέχνημα χρησιμοποιείται από τον Οκτώβρη η τρίτη έξοδος της Κύπρου στις διεθνείς αγορές, που υποτίθεται ότι σηματοδοτεί την οριστική έξοδο της Κύπρου από το μνημόνιο. Όλο το κυπριακό πολιτικό, δημοσιογραφικό και ακαδημαϊκό κατεστημένο αναφέρει δεξιά και αριστερά ότι «η άντληση €1δις από την έκδοση 10ετούς ομολόγου με επιτόκιο 4,25% αποτελεί μεγάλη επιτυχία». Και όπως επαναλαμβάνει συνεχώς ο Υπουργός Οικονομικών Χάρης Γεωργιάδης, «το επιτόκιο του ομολόγου που διαμορφώθηκε ήταν το χαμηλότερο που έχει εξασφαλίσει η Κύπρος» όταν δανείζεται από τις αγορές. Κάτι που είναι αληθές αλλά δεν το λες και επιτυχία...

Το Μνημόνιο πέτυχε το σκοπό του

Μέχρι σήμερα υπολογίζεται ότι κάτω από το όριο της φτώχειας ζουν 230-240 χιλιάδες και είναι αποτέλεσμα της μεγάλης υποτίμησης της εργασίας, της αύξησης της ανεργίας στο 16% -ενώ το διευρυμένο ποσοστό της αγγίζει το 20%- και της πλήρης απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων.

Ως συγκριτικός παράγοντας χρησιμοποιήθηκαν τα επιτόκια για τα αντίστοιχης χρονικής διαρκείας ομόλογα τόσο των κρατών της περιφέρειας της ευρωζώνης, όσο και κάποιων του σκληρού πυρήνα της. Συγκεκριμένα, η Πορτογαλία δανείζεται με επιτόκιο 2,57%, η Ισπανία με 1,74% και η Ιρλανδία με 1,17%. Αντίστοιχα, η Φιλανδία δανείζεται με 0,84%, η Γερμανία με 0,58% και η Ολλανδία με 0,75%. Όπως προκύπτει από τα σχετικά στοιχεία, η Κύπρος δανείζεται σχεδόν το διπλάσιο και το τριπλάσιο του επιτοκίου δανεισμού των υπολοίπων κρατών-μελών της Ευρωζώνης.

Το μόνο κράτος που φαίνεται να έχει υψηλότερο επιτόκιο δανεισμού είναι η Ελλάδα που δανείζεται με επιτόκιο 7,94% από τον ΕΜΧΣ. Αλλά όπως έχει πει πριν κάτι μήνες ξανά ο δουλοπρεπής Υπουργός Οικονομικών «με την Ελλάδα υπάρχουν εθνικοί δεσμοί» αλλά μέχρι εκεί. «Πρότυπο της Κύπρου η Ιρλανδία...» Από πού λοιπόν προκύπτει αυτή η επιτυχία όταν ο ίδιος αυτοακυρώνεται;

Ένα άλλο στοιχείο που αποδομεί τους νεοφιλελεύθερους εσωτερικού όταν αναφέρονται στην "επιτυχή" τρίτη έξοδο στις αγορές, είναι ότι στη παρούσα φάση και σε καθεστώς μνημονίου το κράτος δανείζεται με 2,5% με μέση χρονική διάρκεια λήξης τα 15 χρόνια. Η έκδοση 10ετούς ομολόγου έγινε με επιτόκιο 4,25% και άρα δεν δικαιολογείται η εμποροπανήγυρις που στήθηκε από το νεοφιλελεύθερο μπλοκ. Έτσι, η τελευταία δόση των €2,3δις που υπολείπεται για την συμπλήρωση των €10δις από τον ΕΜΧΣ και που αναμένονταν να μπει το Μάρτιο του 2016, θα καλυφθεί από τις αγορές με μεγαλύτερο επιτόκιο από τις προηγούμενες δόσεις.

Το πρώτο εξάμηνο του 2016 θα είναι μια ενδιαφέρουσα περίοδος για την Κύπρο από κάθε άποψη. Καταρχήν αναμένεται η διεξαγωγή των βουλευτικών εκλογών. Το μεγαλύτερο μέρος της προεκλογικής εκστρατείας των κομμάτων που συνθέτουν την κυβέρνηση Αναστασιάδη (ο ΔΗΣΥ εννοείται) θα επενδύσει αρκετά στην κατασκευή θεάματος μέσα από την πιθανή έξοδο της Κύπρου από το μνημόνιο. Ασχέτως αν αυτή πραγματοποιείται με πιο δυσμενείς όρους όπως προαναφέρθηκε. Σίγουρα θα αξιοποιηθεί επικοινωνιακά και για να φτιαχτεί ένα κλίμα συναινετικό για την επικείμενη λύση του κυπριακού. Αυτό σημαίνει ότι έχουν επενδύσει πολλά στην έξοδο από το μνημόνιο. Για να δοθεί όμως το πράσινο φως της εξόδου από τους νεοφιλελεύθερους εξωτερικού, θα πρέπει να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις τους οι οποίες πλέον θα είναι και αυξημένες: ολοκλήρωση των ιδιωτικοποιήσεων των ημικρατικών και τιτλοποίηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων.

Ήδη για τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια η Βουλή έχει νομοθετήσει για λογαριασμό των τραπεζών, ανοίγοντας τους το δρόμο για την πώλησή τους. Έτσι οι τράπεζες μπορούν να τα ξεφορτώνονται από τους ισολογισμούς τους, να αυξάνουν τη ρευστότητα τους και να δρομολογούνται οι εκποιήσεις των κατοικιών. Μέχρι σήμερα υπολογίζεται ότι κάτω από το όριο της φτώχειας ζουν 230-240 χιλιάδες και είναι αποτέλεσμα της μεγάλης υποτίμησης της εργασίας, της αύξησης της ανεργίας στο 16% (ενώ το διευρυμένο ποσοστό της αγγίζει το 20%) και της πλήρης απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων. Με τις εκποιήσεις εκτιμάται ότι οι συνθήκες διαβίωσης θα επιδεινωθούν ακόμα περισσότερο και ο δείκτης κερδοφορίας του κεφαλαίου θα κυμανθεί στα επιθυμητά επίπεδα. Το μνημόνιο πέτυχε τον σκοπό του και αυτός είναι ο πραγματικός λόγος που οι νεοφιλελεύθεροι ανοίγουν σαμπάνιες και όχι η έξοδος στις αγορές αυτή καθεαυτή.

του Σάμου Σαμουήλ

Η γεωπολιτική υπεραξία της Κύπρου

Στην προσπάθεια να κατανοήσουμε τι συμβαίνει στην ευρύτερη περιοχή της ανατολικής Μεσογείου και το ρόλο της Κύπρου στο όλο σκηνικό, έσκασε σαν βόμβα η είδηση για την παραχώρηση της αγγλικής στρατιωτικής βάσης στο Ακρωτήρι από τη βρετανική κυβέρνηση στη γαλλική στρατιωτική μηχανή για τη διευκόλυνση της ισοπέδωσης της Συρίας στο όνομα της καταπολέμησης του Ισλαμικού "Κράτους" και της παγκόσμιας "ειρήνης". Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος που τα συστημικά ΜΜΕ προσπέρασαν στα ψιλά την είδηση αυτή, αναδεικνύοντας

σαν μέγα θέμα εκείνων των ημερών την παράσταση διαμαρτυρίας των φιλάθλων της Ομόνοιας έξω από τα γραφεία του ΑΚΕΛ (!)

Η γεωγραφική θέση της Κύπρου, που συμπυκνώνεται στο χαρακτηρισμό της ως το "αβύθιστο αεροπλανοφόρο" από τις μεγάλες δυνάμεις του πλανήτη, ήταν και θα είναι πάντα ο διακαής πόθος των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (συμπεριλαμβανομένων και των "μητέρων πατρίδων" Ελλάδας και Τουρκίας). Ο έλεγχος και η ηγεμόνευση των ενεργειακών δρόμων, του θαλάσσιου εμπορίου αλλά και η αφαίμαξη πλουτοπαραγωγικών πόρων των λαών της Μεσογείου καθιστούν το νησί της Κύπρου ως το ιδανικό ορμητήριο των ιμπεριαλιστών για τις αραβικές χώρες.

Η Κύπρος, ένα μικρό νησί με ελάχιστους πλουτοπαραγωγικούς πόρους, επιβίωσε ως κράτος και συμμετέχει στη Ε.Ε. και στον ΟΗΕ ακριβώς γιατί έχει μια γεωγραφική θέση που την κάνει περιζήτητη για τις μεγάλες πολεμικές μηχανές. Η θέση αυτή της δίνει μια "υπεραξία" που δεν θα υπήρχε σε άλλη περίπτωση. Είναι σαν να λέμε η πώληση του "αέρα" μιας επιχείρησης. Κάπου εδώ κολλάει και η εμφάνιση του κυπριακού προβλήματος αλλά και η μακροχρόνια αναζήτηση της λύσης του, μιας λύσης που με τα νέα δεδομένα (στάση της Τουρκίας στη Συρία, κόντρα μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας κ.α) δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα προκύψει στο άμεσο μέλλον.

Η έλλειψη μιας μαχητικής αριστερής δύναμης που να παλεύει για το σοσιαλισμό σε συνδυασμό με τη συναίνεση όλων των πολιτικών κομμάτων του νησιού σε πολλά ζητήματα, αλλά κυρίως στην εξωτερική πολιτική (εθνοκεντρική αντιμετώπιση στο Κυπριακό παρά τις επιμέρους διαφωνίες, αγαστή συνεργασία με το κράτος-τρομοκράτη του Ισραήλ, συμφωνίες με το χουντικό καθεστώς Αιγύπτου) προσάρτησε την Κύπρο στα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών, γεγονός εξαιρετικά επικίνδυνο για το λαό του νησιού και για τους γείτονες μας.

Η χρήση της στρατιωτικής βάσης του Ακρωτηρίου στον πόλεμο στη Συρία και οι -μέχρι στιγμής- ανύπαρκτες κοινωνικές αντιδράσεις στην κίνηση αυτή μας κάνουν συνένοχους και συμμέτοχους στη σφαγή και στον ανθρωποφάγο πόλεμο που γεννά καθημερινά χιλιάδες πρόσφυγες και ανεπανόρθωτες τραγωδίες.

Όλοι εμείς, που αποτελούμε την εργατική τάξη του νησιού και είμαστε ο πραγματικός πλούτος της χώρας, δεν έχουμε να κερδίσουμε τίποτα από την άμεση ή έμμεση συμμετοχή μας σε έναν ιμπεριαλιστικό πόλεμο για το ξαναμοίρασμα του πλανήτη. Οι λαοί της περιοχής δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα μεταξύ μας, το αντίθετο, μας ενώνει ο κοινός αγώνας ενάντια στους καταπιεστές και οι διεκδικήσεις μας για ζωή, γη και ελευθερία. Έχουμε χρέος να σταθούμε εμπόδιο στα σχέδια τους και να εκφράσουμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας στους λαούς που μαστίζονται αυτή τη στιγμή με όλα τα μέσα που έχουμε στην διάθεση μας.

Μια μαζική αντιπολεμική καμπάνια είναι ένα πρώτο βήμα για την έμπρακτη αντίθεση μας στο πόλεμο και μια προσπάθεια να εκφραστούν -επιτέλους- οι ανάγκες και τα όνειρα των πολλών και όχι τα συμφέροντα των πολιτικών εκπροσώπων του κεφαλαίου.

ΚΑΜΙΑ ΑΜΕΣΗ Ή ΕΜΜΕΣΗ ΕΜΠΛΟΚΗ ΜΑΣ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑ

ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΣΤΑΓΟΝΑ ΑΙΜΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ

της Μαρίας Παναγοπούλου

Με ταξική μεροληψία

Αλληλεγγύη στους... δανειστές

Το Νοέμβρη πέρασε η κυπριακή βουλή ψήφισε κατά πλειοψηφία σε νόμο το τροποποιητικό νομοσχέδιο για την πώληση των κόκκινων δανείων σε ξένα funds. Για άλλη μια φορά η κυβέρνηση περιφρούρησε την ομαλή μετάβαση της οικονομίας στην "ανάπτυξη" εφαρμόζοντας πιστά τις μνημονιακές δεσμεύσεις της χώρας ψέγοντας τους διαφωνούντες για την ανεύθυνη στάση που επιδεικνύουν Η τρόικα από την άλλη πλευρά έσπευσε με σχετική ανακοίνωση της να επισημάνει ότι «αρχές πρέπει να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εφαρμόσουν αποτελεσματικά τη νομοθεσία αυτή, καθώς και τα πλαίσια για τις κατασχέσεις και την πτώχευση, προκειμένου να μειωθούν αποφασιστικά τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια». Ο δρόμος για την επιστροφή στους θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης είναι ανοικτός με "λιγότερα κόκκινα δάνεια" και περισσότερους ανθρώπους χωρίς στέγη. Όλα βαίνουν καλώς βάση του προγράμματος: Στις τράπεζες τα κέρδη στις πλάτες των ανθρώπων οι ζημιές! Γιατί να μην είναι άλλωστε η Κύπρος πετυχημένο παράδειγμα υλοποίησης μνημονιακού προγράμματος; Είναι και τα μνημόνια μια καλή ευκαιρία για τους ντόπιους νεοφιλελεύθερους να εφαρμόζουν τα όνειρα τους και να κρύβονται πίσω από τις απαιτήσεις των δανειστών!

Ένας άλλος (όμορφος) κόσμος είναι εφικτός

Μπορεί η πλειοψηφία της κυπριακής βουλής να έδειξε την αλληλεγγύη της στα funds ωστόσο και η κυπριακή κοινωνία δεν έμεινε με σταυρωμένα χέρια. Έτσι, στις 18/11 με το άκουσμα και μόνο της είδησης για την έξωση οικογένειας από τις εργατικές πολυκατοικίες στη Λεμεσό πλήθος κόσμου μαζεύτηκε έξω από το σπίτι για να συμπαρασταθεί στην οικογένεια. Μπορεί οι κυβερνώντες να δηλώνουν αδύναμοι να τα βάλουν με τους οικονομικά ισχυρούς γιατί η Κύπρος είναι μια μικρή χώρα οπότε είναι υποχρεωμένοι να συμμορφωθούν κλπ, κλπ- όπως συχνά πυκνά δηλώνουν- αλλά τουλάχιστον είναι πολύ πρόθυμοι και ισχυροί να τα βάλουν με τους φτωχούς, τους εργαζόμενους και τη νεολαία. Μπορούν, όμως, να τα καταφέρουν με μια ολόκληρη κοινωνία που δειλά-δειλά δείχνει τα αντανακλαστικά αλληλεγγύης που διαθέτει; Μένει να το ζήσουμε!

Οι εργαζόμενοι του μέλλοντος και οι εργαζόμενοι του παρελθόντος μια γροθιά!

Με συνθήματα «τέρμα πια στην κοροϊδία με δάνεια πληρώνουμε για να έχουμε παιδεία» αλλά και «οι πολιτικές σας βλάπτουν την παιδεία» φοιτητές και φοιτήτριες συγκεντρώθηκαν έξω από τη βουλή ζητώντας να μην αποκοπεί το φοιτητικό πακέτο ή χορηγία. Στον αγώνα αυτό ο φοιτητικός κόσμος δεν είναι μόνος του! Δεκάδες συνταξιούχοι συμμετείχαν στην κινητοποίηση για να αγωνιστούν μαζί με τους φοιτητές για ένα καλύτερο μέλλον για όλους και όλες! Και αυτό είναι μια καλή αρχή!

Σκλάβος είναι αυτός που περιμένει να έρθει κάποιος να τον ελευθερώσει

Στις καλές ειδήσεις ήταν η ψήφιση του συμφώνου συμβίωσης από την κυπριακή βουλή. Η ψήφιση του συμφώνου συμβίωσης δεν ήρθε από μόνη της γιατί μονομιάς εξαλείφθηκε ο σεξισμός και η ομοφοβία από την κυπριακή κοινωνία ούτε γιατί η κυπριακή βουλή αποτελείται από προασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η ψήφιση του συμφώνου ήρθε γιατί κάποιοι/κάποιες βγήκαν από την ντουλάπα και τόλμησαν να το διεκδικήσουν. Η συμπαράσταση του κόσμου ήρθε γιατί κάποιοι/ες τη ζήτησαν και όρθωσαν λόγο ενάντια στο σεξισμό και στην ομοφοβία! Η ψήφιση του συμφώνου συμβίωσης ήρθε μετά από δυο επιτυχημένα pride με τη συμμετοχή χιλιάδων ανθρώπων! Στον καθημερινό αγώνα για την εφαρμογή των νόμων στην πράξη δηλώνουμε παρόντες και παρούσες!

"ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΝΑ ΘΥΜΩΣΩ ΚΑΙ ΝΑ ΦΥΣΗΞΩ, ΑΛΛΑ ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΕΧΟΥΝ ΠΕΣΕΙ ΤΟΣΟ ΠΟΛΥ ΠΟΥ ΑΠΟΦΑΣΙΣΑ ΝΑ ΤΟ ΑΓΟΡΑΣΩ"

του Μάνου Μαθιουδάκη

Η ζωή των προσφύγων στην Κύπρο

Στο φως των αυξημένων ροών προσφύγων προς την Ευρώπη είναι χρήσιμο να αναφερθούμε σε κάποια στοιχεία της λειτουργίας του συστήματος υποδοχής στη Κύπρο. Παρά την αύξηση στις αιτήσεις ασύλου τα τελευταία χρόνια, ο τρόπος και ο βαθμός με τον οποίο η προσφυγική κρίση επηρεάζει το σύστημα ασύλου στη Κύπρο, απέχει πολύ από αυτό που συμβαίνει στην υπόλοιπη Ευρώπη. Οι αριθμοί των προσφύγων είτε αυτοί αφορούν άτομα που επανάνοιξαν τους φακέλους τους είτε αφορούν νέες αφίξεις βρίσκονται σε χαμηλά επίπεδα. Η Κύπρος δεν αποτελεί ούτε χώρα τράνζιτ ούτε τελικό προορισμό για τους περισσότερους ανθρώπους.

Ωστόσο, αυτό σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι η Κύπρος δεν έχει να αντιμετωπίσει σοβαρές προκλήσεις ως χώρα υποδοχής... κάθε άλλο. Παρά τα χαμηλά νούμερα, η εκτίμηση είναι ότι οι ροές ανθρώπων προς το νησί θα αυξηθούν, ενώ από το Σεπτέμβρη του 2014 βλέπουμε ότι αυτές περιλαμβάνουν και την απρόσμενη άφιξη από θάλασσας -σίγουρα όχι χιλιάδων όπως αλλού- αλλά εκατοντάδων ανθρώπων. Επιπλέον, ακριβώς λόγω του ότι πρόκειται για μία ξεκάθαρα προσφυγική κρίση, σημαντικός αριθμός αιτητών αναμένεται να λάβουν θετική απάντηση στο αίτημα τους για διεθνή προστασία, η οποία έχει μακροπρόθεσμο χαρακτήρα. Την κατάσταση αυτή, η Κύπρος καλείται να τη χειριστεί στηριζόμενη σε ένα σύστημα υποδοχής και ένταξης προσφύγων το οποίο έχει σοβαρά προβλήματα. Αν αυτά τα προβλήματα δε λυθούν θα είναι αδύνατο να εξασφαλιστεί η αξιοπρεπής διαβίωση των προσφύγων καθώς και η δυνατότητα για ουσιαστική ένταξη τους στην κοινωνία.

Κέντρο Υποδοχής Αιτητών Ασύλου (ΚΥΑΑ) και κοινωνική ένταξη

Όσον αφορά το σύστημα υποδοχής, αυτή τη στιγμή οι υλικές συνθήκες, παρέχονται βάση της σχετικής νομοθεσίας στους αιτητές ασύλου, είτε μέσω της διαμονής τους στο κέντρο υποδοχής στην Κοφίνου είτε μέσω ενός συνδυασμού κουπονιών και μετρητών από τις υπηρεσίες ευημερίας. Ως προς το κέντρο, αυτή τη στιγμή λειτουργεί με ελάχιστο προσωπικό και με τη συνδρομή ΜΚΟ, ενώ βρίσκονται σε εξέλιξη οι διαδικασίες ανάθεσης της διαχείρισης του σε ιδιώτη ανάδοχο. Χωρίς να είμαστε αισιόδοξοι, μένει να δούμε το χαρακτήρα και την ποιότητα των υπηρεσιών μετά την ανάληψη των καθηκόντων από τον νέο ανάδοχο.

Από την μέχρι τώρα όμως εμπειρία φιλοξενούμενων που περνούν ή πέρασαν μία σημαντική χρονική περίοδο σε αυτό, οφείλουμε να σημειώσουμε πως η παραμονή εκεί έχει καταγραφεί στη συλλογική τους εμπειρία ως μία επιβαρυντική διαδικασία. Αυτό οφείλεται στο μεγάλο χρόνο παραμονής, στο απομακρυσμένο και αραιά συνδεδεμένο με τις πόλεις σημείο που βρίσκεται και στην ελάχιστη συμμετοχή τους στον έλεγχο πραγμάτων που τους αφορούν (είδος και τρόπος σίτισης, πρόσβασή σε ρουχισμό, κάλυψη ιδιαίτερων αναγκών, αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου κ.α.).

> η συντριπτική πλειοψηφία των αιτητών ασύλου συνεχίζει και θα συνεχίσει να ζει έξω από το ΚΥΑΑ, στην κοινότητα

Επιπλέον, παρά τις εισηγήσεις για παροχή των υπηρεσιών φιλοξενίας εντός πόλεων προκειμένου να ενισχυθεί η κοινωνική ένταξη των νεοεισερχόμενων αιτητών, προτιμήθηκε η λύση της επέκτασης της αρχικής υποδομής. Λόγω των μαζικών αφίξεων που ακολούθησαν, σήμερα διαμένουν στο κέντρο περίπου 320 άτομα με αποτέλεσμα να βρίσκεται στα όρια της χωρητικότητας του. Το γεγονός αυτό αναδεικνύει δύο πιεστικά ζητήματα. Το πρώτο ζήτημα είναι ότι απαιτείται η άμεση εύρεση λύσεων αναφορικά με τη διευθέτηση της επείγουσας φιλοξενίας νεοεισερχόμενων αιτητών ασύλου, ανθρώπων που δεν διαθέτουν κανένα δεσμό με την τοπική κοινότητα προκειμένου να ικανοποιήσουν -έστω προσωρινά- τις στοιχειώδεις ανάγκες τους.

Το δεύτερο ζήτημα έχει να κάνει με το γεγονός ότι αν και το ευρύτερο κοινό γνωρίζει το Κέντρο Υποδοχής ως το μηχανισμό υποδοχής των προσφύγων, η συντριπτική πλειοψηφία των αιτητών ασύλου συνεχίζει και θα συνεχίσει να ζει έξω από το ΚΥΑΑ, στην κοινότητα. Εκεί πρέπει, λοιπόν, να κοιτάξει κανείς για να διαπιστώσει πώς παρέχονται οι υλικές συνθήκες υποδοχής και πώς συντελούνται οι οποίες ενταξιακές διαδικασίες. Αναφορικά με τη ζωή στη κοινότητα σημειώνουμε ενδεικτικά ότι εξακολουθούν να ισχύουν οι σημαντικοί περιορισμοί που έχουν κατά καιρούς αναδειχθεί από πολλούς εμπλεκόμενους φορείς αλλά και από τους ίδιους τους πρόσφυγες. Και αυτοί αφορούν μεταξύ άλλων τόσο την πρόσβαση στην εργασία (και συγκεκριμένα στους τομείς στους οποίους αυτή επιτρέπεται), όσο και στο είδος και το ύψος της κρατικής βοήθειας που παρέχεται.

Εργασιακές συνθήκες και πρόνοια

Οι αιτητές ασύλου έχουν πρόσβαση στην εργασία μετά το πρώτο 6μηνο από την υποβολή της αίτησης τους για άσυλο και αυτή αφορά σχεδόν αποκλειστικά στους τομείς της γεωργίας/κτηνοτροφίας. Στους τομείς αυτούς που παραδοσιακά στελεχώνονται με μονήρη άτομα από τρίτες χώρες με προσωρινή άδεια παραμονής και εργασίας, έχουν διαμορφωθεί αντίστοιχες συνθήκες εργασίας (πολύωρη δουλειά, λίγα off, μισθοί που δεν ξεπερνούν τα 400 ευρώ). Οι εργασίες έχουν συχνά εποχιακό χαρακτήρα, βρίσκονται σε σημεία απρόσιτα για κάποιον που δε διαθέτει αυτοκίνητο ενώ τα ωράρια συχνά αποκλείουν τη χρήση λεωφορείων. Επιπλέον, όταν προσφέρεται στέγη, είναι υποτυπώδης αποκλείοντας έτσι τη χρήση της από την οικογένεια του υποψήφιου. Ταυτόχρονα οι εργοδότες προτιμούν άτομα με άδεια εργασίας λόγω του ότι οι τελευταίοι, βάση νομοθεσίας, είναι απόλυτα εξαρτημένοι από τον εργοδότη τους.

Για τους λόγους αυτούς, η πολιτική αυτή αποκλείει από την παραγωγική διαδικασία ένα σημαντικό κομμάτι του εργατικού δυναμικού της χώρας και μάλιστα νέου και παραγωγικού. Τα παραδείγματα ανθρώπων που κατάφεραν να εργοδοτηθούν είναι ελάχιστα, και ακόμη λιγότεροι είναι εκείνοι που μπόρεσαν να παραμείνουν για αρκετό διάστημα. Ο αποκλεισμός των αιτητών ασύλου από την ουσιαστική πρόσβαση στην εργασία ενισχύει το φαύλο κύκλο του αποκλεισμού τους και τους ωθεί στην εξάρτηση από τη κρατική αρωγή. Αναφορικά με αυτή, οι αιτητές μπορούν να αιτηθούν την κάλυψη των υλικών συνθηκών υποδοχής στα κατά τόπους γραφεία ευημερίας (κυρίως λόγω έλλειψης χωρητικότητας στο κέντρο υποδοχής). Με την αναθεώρηση των περί προσφύγων Κανονισμών του 2013, η κάλυψη των αναγκών των αιτητών ασύλου αφαιρέθηκε από τη νομοθεσία για το δημόσιο βοήθημα ενώ δεν συμπεριλήφθηκε στις πρόνοιες του ΕΕΕ, με αποτέλεσμα να ισχύουν ειδικές πρόνοιες για τους αιτητές ασύλου, με εμφανείς ελλείψεις.

Έτσι π.χ. ακόμη και αν κάποιος εξασφαλίσει εργασία, η βοήθεια τερματίζεται για όλα τα μέλη της οικογένειας, ανεξάρτητα από το ύψος των απολαβών. Η δε αδυναμία να αναλάβει άμεσα καθήκοντα στους τομείς εργασίας που περιγράψαμε, ακόμη και αν υπάρχουν ανυπέρβλητες δυσκολίες, οδηγούν με συνοπτικές διαδικασίες στον τερματισμό της περίπτωσης από τις ΥΚΕ, με αποτέλεσμα σήμερα οι βοηθούμενοι να ανέρχονται σε μερικές δεκάδες περιπτώσεις. Για όσους βρίσκονται ακόμη υπό την ευθύνη των ΥΚΕ, τα ποσά που καθορίζονται για την κάλυψη των βασικών αναγκών έχουν πέσει σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι είναι σχεδόν κατά 50% μειωμένα σε σχέση με αυτά που λαμβάνει για την κάλυψη των ίδιων ακριβώς αναγκών, οποιαδήποτε άλλη κατηγορία του πληθυσμού έχει πρόσβαση στο σύστημα αρωγής. Μάλιστα, η απόκλιση αυξάνεται όσο πληθαίνουν τα μέλη της οικογένειας.

Αυτή η κατάσταση φωτογραφίζει ένα σύστημα υποδοχής δομημένο πάνω στην κοντόφθαλμη θεώρηση ότι οι εισερχόμενοι πληθυσμοί είναι βασικά ένα πρόβλημα και μάλιστα οικονομικής φύσης για το κράτος και την κυπριακή κοινωνία. Με αυτό το σκεπτικό υποσκάπτεται αναπόφευκτα και η ενταξιακή σημασία του συστήματος υποδοχής προσφύγων. Χωρίς την έγκαιρη και οργανωμένη εφαρμογή ενταξιακών προγραμμάτων συμπεριλαμβανομένης της συστηματικής εκμάθησης της γλώσσας, της αναγνώρισης των προσόντων και της συμμετοχής σε επαγγελματική κατάρτιση ή την ολοκλήρωση της εκπαίδευσης, η πίεση μεταφέρεται στο σύστημα του ΕΕΕ. Στο ΕΕΕ οι αναγνωρισμένοι πρόσφυγες έχουν ευτυχώς πρόσβαση, αλλά την ίδια στιγμή χωρίς στρατηγική απεμπλοκής τους από αυτό, δημιουργούνται ήδη οι συνθήκες που θα ανοίξουν ξανά τη συζήτηση για το χειρισμό των μεταναστευτικών και προσφυγικών ροών σε δυσμενή βάση.

Ειδικά μετά τα γεγονότα στο Παρίσι είναι πολύ σημαντικό να αναφερθούμε και σε μία άλλη κρίσιμη διάσταση του θέματος. Μια διάσταση που ήταν ατροφική παλιότερα, όμως σήμερα έχει επηρεάσει σημαντικά τη δημόσια συζήτηση στην Κύπρο και αλλού. Αναφερόμαστε στο γεγονός ότι η προσφυγιά προς την Ευρώπη έχει κινητοποιήσει θετικά ένα μεγάλο τμήμα των τοπικών κοινωνιών τόσο στην Κύπρο όσο και σε άλλες χώρες, το οποίο μάλιστα είτε ατομικά είτε συλλογικά, προχωράει σε δημόσιες εκφράσεις αλληλεγγύης.

Το στοιχείο αυτό δεν υπήρχε παλιότερα και γι' αυτό τα συστημικά κόμματα και ΜΜΕ μπορούσαν να δικαιολογούν και να ενισχύουν τις ξενοφοβικές και ρατσιστικές απόψεις, χωρίς ισχυρό αντίλογο. Σήμερα, οι εικόνες των πτωμάτων στις ακτές, οι εικόνες της απόγνωσης και της καταστροφής και η έμπρακτη αλληλεγγύη στερούν σε αυτούς τους κύκλους τη δυνατότητα εύκολων αφορισμών και το αίτημα για την ασφαλή και αξιοπρεπή υποδοχή τους είναι σημαντικά διευρυμένο. Αυτή την δεξαμενή θετικής κοινωνικής κινητοποίησης χρειάζεται να την ενισχύσουμε και να τη βοηθήσουμε να εκφράζεται όσο το δυνατό πιο έντονα για να πετύχουμε τα βασικά:

ανοιχτά σύνορα,
άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες
κοινοί αγώνες ενάντια στη φτώχεια και την καταστολή

του James P. Alan

συνέντευξη
ΛΟΑΤ κοινότητα & σύμφωνο συμβίωσης

Στις 26/11 ψηφίστηκε από την βουλή το νομοσχέδιο για το σύμφωνο συμβίωσης με 39 ψήφους υπέρ, 12 εναντίον και 3 αποχή. Λίγες μέρες μετά, το Γρανάζι συναντήθηκε με τον Ραφαήλ, μέλος της ΛΟΑΤ κοινότητας για να συζητήσουμε τις εξελίξεις. Τελικά ανοίξαμε μια συζήτηση όχι μόνο για το σύμφωνο συμβίωσης αλλά για την κατάσταση του ΛΟΑΤ κινήματος στην Κύπρο συνολικά

Πες μας λίγα πράγματα για σένα

Είμαι 22 χρονών και σπουδάζω αρχιτεκτονική σε κολέγιο της Λευκωσίας. Ο στόχος μου είναι να γίνω αρχιτέκτονας-αρχαιολόγος. Επίσης ασχολούμαι με τον προσκοπισμό, γεγονός που έπαιξε μεγάλο ρόλο στην ζωή μου. Έμαθα να πειθαρχώ χωρίς ωστόσο να νιώθω πως καταπιέζομαι. Η ελευθερία για μένα είναι σημαντική άλλωστε. Στον προσκοπισμό γνωρίζουν ότι είμαι ομοφυλόφιλος αλλά αυτό δεν τους ενδιαφέρει. Τους είναι αρκετό ότι ανήκω στην ίδια κοινότητα με εκείνους.

Ποια είναι η στάση της κυπριακής κοινωνίας απέναντι στους ΛΟΑΤ;

Παρ' όλο που πλέον στις μέρες είναι πιο εύκολο να μιλήσεις για το συγκεκριμένο θέμα,όταν πλέον ανοιχτείς βλέπεις την αντίδραση των γύρω σου ακόμα και αν θεωρούν τους εαυτούς τους ανοιχτόμυαλους. Στην Κύπρο σε παρεξηγούν εύκολα, πολλά άτομα που εναντιώνονται στους γκέι έχουν ως κύριο επιχείρημα ότι είναι λάθος, γιατί είναι δύσκολο να αποδεχθούν τους γκέι όπως σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες (Ισπανία, Αγγλία, Σουηδία κτλ.). Η κυπριακή κοινωνία είναι στηριγμένη στην πατριαρχικού τύπου οικογένεια και δε χωράει στη συνείδηση του μέσου Κύπριου το διαφορετικό και αυτό δεν είναι θέμα οικονομικής ανάπτυξης της εκάστοτε κοινωνίας.

Τι γνώμη έχεις για το Pride;

Το Pride ξεκίνησε ως μια διαδήλωση υπέρ του δικαιώματος στην αξιοπρέπεια που κάθε άνθρωπος πρέπει να αισθάνεται για τη σεξουαλική του ταυτότητα. Όμως στα χρόνια που ακολούθησαν το Pride, εκεί που ήταν μια διαδήλωση με έντονο το στοιχείο της διαμαρτυρίας και της διεκδίκησης δικαιωμάτων άρχισε να μετατρέπεται σε εορταστική παρέλαση, κάτι σαν... δημόσιο πάρτι.

Η εικόνα που βγάζει το Pride προς τα έξω πιστεύεις ότι αντιπροσωπεύει απόλυτα τους ΛΟΑΤ;

Είναι μονόπλευρη, δεν είναι άσχημο το πάρτι πιστεύω, είναι ωραίο αλλά, όταν γίνεται μόνο αυτό, στέλνονται φοβάμαι τα λάθος μηνύματα.

Υπάρχει κοινότητα ΛΟΑΤ στην Κύπρο με ενεργή δράση;

Κοινότητα ΛΟΑΤ υπάρχει στην Κύπρο, μάλιστα είχε οργανώσει εκδήλωση σε αίθουσα στην Λευκωσία όπου έγιναν διαλέξεις και προβλήθηκε υλικό όπου εξηγούσε ποια είναι τα άτομα ΛΟΑΤ τι ζητούν κτλ. Αλλά, σε αντίθεση με τις ΗΠΑ όπου η αντιμετώπιση προς στα ΛΟΑΤ άτομα είναι πιο ανθρώπινη και βλέπουμε τις εκεί κοινότητες ΛΟΑΤ να παρέχουν βοήθεια, ψυχολογική υποστήριξη δε συμβαίνει κάτι αντίστοιχο στην Κύπρο. Θεωρώ ότι η κοινότητα ΛΟΑΤ στην Κύπρο είναι διασπασμένη. Εκεί που θα έπρεπε να υπάρχει ενότητα υπάρχουν κλίκες. Θα πρέπει να λειτουργούμε ως κοινωνική ομάδα που διεκδικεί δικαιώματα.

Δηλαδή αν αντιμετωπίζετε ένα πρόβλημα, πχ από το να δέχεσαι απειλές και παρενοχλήσεις ή θέλεις απλώς να μιλήσεις κάπου, δεν υπάρχει κάποιος φορέας εδώ στην Κύπρο να απευθυνθείτε για βοήθεια; Θα πρέπει να τα τρέξετε όλα μόνοι σας;

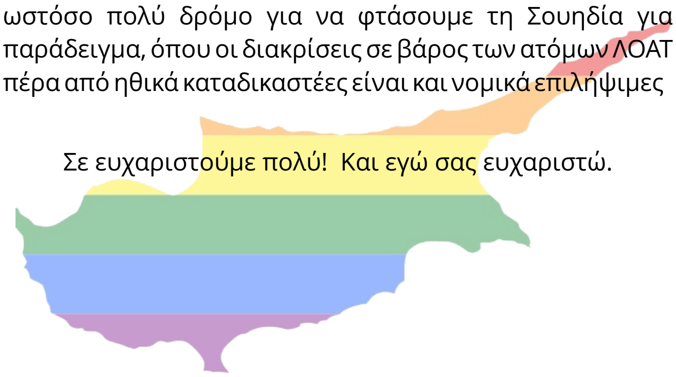
Ναι, και αν απευθυνθείς σε λάθος άτομα, θα σε κατευθύνουν εξίσου λάθος

Πιστεύεις ότι αρκεί ένας νόμος, όπως το σύμφωνο συμβίωσης που ψηφίστηκε πρόσφατα στη βουλή, για να περιοριστούν οι διακρίσεις που υφίστανται τα άτομα ΛΟΑΤ και να αντιμετωπίζονται ισότιμα από την τοπική κοινωνία;

Όταν άκουσα ότι ψηφίστηκε δεν είπα "τι ωραία τι καλά". Απλώς έχει περάσει σαν νόμος, ένας νόμος που ωστόσο έχει κενά και έτσι δεν προστατεύει τους ενδιαφερόμενους, δεν τους βοηθάει. Για αυτό άλλωστε δεν καλωσορίστηκε από την κοινότητα ΛΟΑΤ με εορτασμούς αλλά με ένα συμβολικό πάρτι που έγινε στην Πλατεία Ελευθερίας στη Λευκωσία όπου πήγαν περίπου 40 άτομα

Ποια είναι αυτά τα κενά;

Παλιά στην Κύπρο υπήρχε το λεγόμενο προικοσύμφωνο. Το σύμφωνο συμβίωσης έρχεται ως ένα άλλο προικοσύμφωνο να ρυθμίσει τις περιουσιακές σχέσεις μεταξύ των συμβαλλόμενων, τα δικαιώματα και τις μεταξύ τους υποχρεώσεις. Βέβαια απομένουν πολλά να γίνουν. Αυτό που έγινε είναι ότι άνοιξε μια πόρτα για μας. Θέλουμε ωστόσο πολύ δρόμο για να φτάσουμε τη Σουηδία για παράδειγμα, όπου οι διακρίσεις σε βάρος των ατόμων ΛΟΑΤ πέρα από ηθικά καταδικαστέες είναι και νομικά επιλήψιμες

Σε ευχαριστούμε πολύ! Και εγώ σας ευχαριστώ.

γράφει ο Κκιλίντζιρος

Που πάνω-που πάνω

Κόρακας κοράκου μάτι εν τζιαι φκάλλει: Ο Αβέρωφ εδήλωσε ότι εν έχουν οι ανεξάρτητοι αξιωματούχοι το αλάθητο τζαι φαίνεται ότι βάζει πλάτες εις τον Χάσικο.

Ο Χαμπουλλάς τρώει αμπελοπούλλια και καμαρώνει. Ατε τζαι του χρόνου κανα αγρινό.

«Εγώ θα πω και τη φωνή την άλλη που δεν ακούγεται, όλων των υπολοίπων, πλην των 2 χιλιάδων εργαζομένων στην ΑΤΗΚ», είπεν ο Φούλης, θεωρώντας πως όλη η Κύπρος είναι υπέρ της ιδιωτικοποίησης. Επίσης, ενημέρωσέ μας ότι η ιδιωτικοποίηση – ουπς, αποκρατικοποίηση, σόρι–, εν να ναι ωφέλιμη για τη CYTA. Σωστά, εν να ναι σίγουρα ωφέλιμη για αυτόν που εν να την αγοράσει μούχτι και εν να φκάλλει κέρδος εις την πλάτη των εργαζομένων τζαι της κοινωνίας… Το θέμα ένει που ποια οπτική γωνία βλέπει το ο καθένας.

Σε σχολείο της Αραδίππου κληρώνουσι οικιακές βοηθούς/δούλες ως βραβείο… Ούτε χιούμορ εν ημπορώ να κάνω πα στούτο το πράμα. Ε μου φκαίνει. Αντ' αυτού, δείχνω σου το εξαιρετικό γραφίττι του twenty three με την οικιακή βοηθό που απλώνει φανέλλες του ΕΛΑΜ.

Η παραχώρηση των βάσεων στο Ακρωτήρι, αποτελεί πρόκληση. Εν μπορεί να λαλούμε «μάνα μου ρε» για τους πρόσφυγες τζαι να διούμε διευκολύνσεις σε τζείνους που τους βομβαρδίζουσι. Όϊ στο όνομά μας.

«εάν αυτή η κυβέρνηση προχωρήσει, με τη στήριξη κάποιων άλλων, εάν και εφόσον αλλάξουν τα δεδομένα, και επανέλθουμε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στην εξουσία, τότε εμείς θα κινήσουμε τις διαδικασίες για επιστροφή του δημόσιου πλούτου στο δημόσιο και όχι σε κάποιους ιδιώτες». Τάδε έφη Άντρος Κυπριανού. Ναι, εν καλά που άκουσες. Ο Γ.Γ. του ΑΚΕΛ. Καμία εμπιστοσύνη και προτροπή στον κόσμο τζαι στην κοινωνία; Καμία όμως; Με άλλα λόγια, ζήσε Μάη μου να φας τριφύλλι.

Ο Χάσικος εξακολουθεί να ένει «σταρ» τούτης της στήλης, αφού το βαρέλι εν έσιει πάτο. Πάλι εβρέθηκε νεκατωμένος σε σκάνδαλα, τούτη τη φορά υπουργικά. Ο ελεγκτής Μιχαηλίδης που είπεν του ο πρόεδρος να είναι «άτεγκτος» έσιειει φκάλει στη φόρα ότι ο υπουργός έσιει διαπλεκόμενα συμφέροντα, τόσο με το σφαγείο της Κοφίνου, όσο και με τη Μονάδα ΟΕΔΑ στην Κόσιη. Ο κόσμος το' σιει τούμπανο τζι εμείς κρυφό καμάριν…

Η πλειοψηφία της Ολομέλειας της Βουλής των Αντιπροσώπων απέρριψε τους κανονισμούς που εκατέθεσε η Κυβέρνηση για το ωράριο των καταστημάτων. Για να γίνει πραγματικότητα όμως εν τζαι φτάνει η βουλή. Δεν ψωνίζουμε, δεν δουλεύουμε Κυριακές!

Graffiti του Rock the Dog

της L. Gear

#Porte Ouverte (ανοιχτή πόρτα)

Γεωπολιτικό με λίγα λόγια

Άσαντ (πρόεδρος της Συρίας ελέω κληρονομικής διαδοχής) με Ιράν (σιίτες μουσουλμάνοι) - Χεζμπολάχ (Λίβανος, σιίτες μουσουλμάνοι) - Ρωσία. Η Ρωσία βομβαρδίζει τους αντιασαντικούς, μεταξύ αυτών και συμμάχους της Τουρκίας.

Τουρκμένοι και ακραίοι ένοπλοι ισλαμιστές με Τουρκία (Ερντογάν: ισλαμιστής πρόεδρος) - Σαουδική Αραβία (ουαχαμπιστές σουνίτες μουσουλμάνοι, μεγαλύτερη αραβική οικονομική δύναμη, βομβαρδίζουν την Υεμένη). Βασικός στόχος της Τουρκίας είναι η αποτροπή αυτονόμησης των Κούρδων της Συρίας. Η καταπολέμηση του Ισλαμικού Κράτους είναι τελευταία στη λίστα των προτεραιοτήτων τους. Μάλιστα, υπάρχουν καταγγελίες για εξοπλισμό και παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στους μαχητές του Ισλαμικού Κράτους. Εξάλλου ισοπέδωσαν πολλές περιοχές των Κούρδων το 2014. Η πρόσφατη κατάρριψη του ρωσικού αεροσκάφους από την Τουρκία και η προσπάθεια εμπλοκής του ΝΑΤΟ δεν είχε τα επιθυμητά αποτελέσματα. Επίσης, επιδιώκουν να ανακηρυχθεί ζώνη απαγόρευσης πτήσεων στην περιοχή των Κούρδων, ώστε να εμποδίσουν τόσο τις ρωσικές αεροπορικές επιδρομές όσο και την προσπάθεια των Κούρδων ώστε να διευκολύνουν την επικράτησή τους στην περιοχή.

Κούρδοι Συρίας - μέχρι πρόσφατα η μόνη τους διεθνής υποστήριξη ήταν εθελοντές των "Διεθνών Ταξιαρχιών" τους. Τους τελευταίους μήνες ξεκίνησε υποστήριξη από Η.Π.Α. κατά του Ισλαμικού Κράτους στη Συρία (ISIS - DAESH).

Ελεύθερος Συριακός Στρατός με ???. Είναι πολύ περίεργη η ενημέρωση σχετικά με αυτήν την πλευρά των αντιασαντικών. Προήλθε από κομμάτι του συριακού στρατού που στασίασε κατά του Άσαντ το 2011. Είχε υποστήριξη από τις διεθνείς δυνάμεις κατά του Άσαντ (ΗΠΑ, Γαλλία κ.ο.κ.). Φαίνεται ότι μεγάλο μέρος του προσχώρησε στο Ισλαμικό Κράτος και το τοπικό παρακλάδι της Αλ Κάιντα. Είναι ασαφές με ποιον συνεργάζεται η ίδια η ομάδα αυτόν τον καιρό. Σύμφωνα με ορισμένες αναφορές συνεργάζεται με τη συριακή Αλ Κάιντα, σύμφωνα με άλλες πηγές συμμετέχει σε μάχες κατά του Ισλαμικού Κράτους μαζί με τον Άσαντ. Πολύς από τον εξοπλισμό τους έχει καταλήξει - καταλήγει στα χέρια ισλαμιστών.

Ισλαμικό Κράτος / DAESH - μέχρι πρόσφατα είχαν διεθνή υποστήριξη κατά του Άσαντ, όπως της Γαλλίας μεταξύ άλλων. Φαίνεται ότι τα τελευταία χρόνια έχει καταφέρει να προσεταιριστεί τμήματα της κρατικής μηχανής του Σαντάμ Χουσεΐν (κυρίως στρατιωτικούς) που το ενισχύουν σε θέματα διοίκησης και γενικότερης στρατηγικής.

Ισλαμοφοβία, Δημοκρατία και IS / DAESH (τα δικά μας παιδιά)

Μετά τις επιθέσεις στο Παρίσι, έχουν αναδειχθεί σε βασική αντιδυτική δύναμη σε ένα κομμάτι κόσμου. Μεγάλο μέρος τους προέρχεται από τις ευρωπαϊκές κοινωνίες. Αυτή η μορφή ακραίου ισλαμισμού έχει αναδειχθεί σε βασική μορφή "ριζοσπαστικοποίησης" στις σύγχρονες ευρωπαϊκές κοινωνίες όχι μόνο για νέους αραβικής μουσουλμανικής καταγωγής, αλλά και ευρωπαϊκής καταγωγής. Παρά το ξάφνιασμα της κοινής γνώμης, η προπαγανδιστική δράση τους στις ευρωπαϊκές χώρες ήταν γνωστή και διάφορες μυστικές υπηρεσίες παρακολουθούσαν περιπτώσεις ευρωπαίων πολιτών που στράφηκαν σε αυτή τη μουσουλμανική σέχτα και πήραν το δρόμο για τη Συρία.

Islam made in Europe

Η δυναμική του φαινομένου μπορεί να συνδέεται εν μέρει με την περιθωριοποίηση των ευρωπαίων πολιτών αραβικής καταγωγής και τις ιμπεριαλιστικές πολιτικές στη Μέση Ανατολή, αλλά δεν εξαντλείται εκεί. Η αδυναμία της ευρωπαϊκής πολιτικής να δώσει προοδευτική διέξοδο στα αδιέξοδα που αντιμετωπίζει σημαντικό μέρος των νέων πολιτών της Ευρώπης έχει δημιουργήσει ένα γόνιμο κενό. Παράλληλα, δημιουργείται ένα ισχυρό αντιμουσουλμανικό κλίμα που χρησιμοποιείται εναντίον του κινήματος αλληλεγγύης στους πρόσφυγες μιας σχεδόν πενταετούς σύρραξης, ενώ η όλη κατάσταση καθοδηγείται στην περιστολή της δημοκρατίας στο όνομα της δημοκρατίας, θυμίζοντας λίγο τη λογική μνημονίου, «ας διαλύσουμε την οικονομία στο όνομα της οικονομίας». Και, όπως τα εργατικά δικαιώματα στη διαβίωση έγιναν εργοδοτικά προνόμια στην εξαθλίωση, έτσι και οι δημοκρατίες ελευθερίες μετατρέπονται σε αυταρχικές ασυδοσίες. Και η ανάγκη για ειρήνη σε βόμβες επι δικαίων και αδίκων στη Συρία, επιβεβαιώνοντας ότι οι "δικοί μας" νεκροί είναι πιο σημαντικοί από πνιγμένους πρόσφυγες και βομβαρδισμένα σπίτια στη Συρία.

Από το κίτρινο αστέρι στο πράσινο μισοφέγγαρο

Από την άλλη, η κυρίαρχη αντίληψη που προωθείται είναι ότι φταίει το Ισλάμ "εκ φύσεως". Είναι βάρβαρο και οπισθοδρομικό σε αντίθεση με το Χριστιανισμό. Ένα επιχείρημα αστείο αν αναλογιστεί κανείς όλες τις σφαγές στο όνομα του Χριστού. Η όλη προπαγάνδα φαντάζει ακόμα πιο αστήρικτη αν εξετάσει κανείς τις πρακτικές των τζιχαντιστών που θυμίζουν πιο πολύ ναζιστική Γερμανία: απόρριψη μετριοπαθών ή αλλόθρησκων γονέων, απαρχή διώξεων από τις λιγότερο προστατευόμενες μειονότητες (Γιεζίντι: με διαχωρισμό και εκτέλεση των ηλικιωμένων "άχρηστων" και εκπόρνευση των νέων γυναικών), δικαιολόγηση των βιαιοπραγιών με την καλλιέργεια μιας αίσθησης ανωτερότητας, θρησκευτικής (όχι φυλετικής) καθαρότητας και παράλληλα αισθήματος απειλής των Μουσουλμάνων από την "έκφυλη" Δύση. Με την εκστρατεία κατά του Ισλάμ, διευκολύνεται η ριζοσπαστικοποίηση που επιδιώκει το Ισλαμικό Κράτος και η εμφάνιση του διπόλου χριστιανικής Δύσης - ισλαμικής Ανατολής.

της Γιάννας Χατζηγεωργίου

Οι “ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΕΣ” ξανακτυπούν

Πριν από λίγο καιρό ο Ολάντ δήλωνε ότι “χωρίς παρέμβαση ο πόλεμος στη Συρία μπορεί να εξελιχθεί σε ολοκληρωτικό πόλεμο που θα επηρεάσει και το δικό μας έδαφος”. Με αυτήν την επίφαση επιχειρεί να δικαιολογήσει τις πολεμικές επεμβάσεις της Γαλλίας, επισημαίνοντας ότι και η Ευρώπη πρέπει να συμμετάσχει σε ανθρωπιστικό, πολιτικό και διπλωματικό επίπεδο. Παράλληλα, η Ρωσία έχει ήδη ξεκινήσει αεροπορικές επιδρομές εναντίον του Ισλαμικού Κράτους, ενώ και οι βρετανικές δυνάμεις έχουν εμπλακεί σε κοινές στρατιωτικές επιχειρήσεις με τις ΗΠΑ.

Όλα αυτά εγείρουν προβληματισμούς σχετικά με το πότε και κάτω από ποιές συνθήκες δικαιολογείται η παρέμβαση ενός κράτους σε ένα άλλο κράτος, καθώς και για το αν μπορεί η χρήση ένοπλης βίας να δικαιολογηθεί και ακολούθως να επιβληθεί με το πρόσχημα ότι συμβάλλει στη μελλοντική ειρήνη και δικαιοσύνη, όπως ισχυρίζονται οι στρατοκράτες της Ευρώπης και της Ρωσίας.

Από τις “ανθρωπιστικές” παρεμβάσεις αυτών των κρατών στη Συρία, προκύπτει το εξής ερώτημα: Σε ποιο βαθμό τα κράτη, μπορούν να προσαρμόσουν τις συνθήκες υπέρ τους και να βρούν πρόσχημα για να επέμβουν, εξυπηρετώντας έτσι ιδιοτελή συμφέροντα; Δεν είναι λίγες οι φορές στην ιστορία όπου ισχυρά κράτη -με πρόσχημα την επίλυση της ανθρωπιστικής κρίσης- επεμβαίνουν βίαια και εξουσιαστικά σε πιο αδύναμα κράτη, για να εξυπηρετήσουν γεωπολιτικά και οικονομικά συμφερόντα. Επιπλέον, υπάρχουν οι προϋποθέσεις εκείνες ώστε η παρέμβαση ενός κράτους με τη χρήση ένοπλης βίας να “είναι για καλό σκοπό”;

Οι “σωτήρες” του λαού της Συρίας και τα συμφέροντά τους στην περιοχή

Στην προκειμένη περίπτωση, όλες οι μεγάλες και περιφερειακές δυνάμεις που εμπλέκονται στη συριακή κρίση, δηλαδή οι ΗΠΑ, η Τουρκία, η Σαουδική Αραβία και άλλες χώρες της Μέσης Ανατολής και του Περσικού Κόλπου καθώς και οι χώρες της Ε.Ε. αλλά και η Ρωσία και το Ιράν παίρνουν αποφάσεις καθοριστικές για τη Συρία. Οι αποφάσεις τους βασίζονται θεωρητικά στην παραδοχή ότι η Συρία χρειάζεται μεταβατική κυβέρνηση, καθώς και στο ότι πρέπει να εργαστούν όλες οι χώρες από κοινού για την κατάπαυση του πυρός σε ολόκληρη τη Συρία. Προσπαθούν μέσα από τις δηλώσεις τους να επισημάνουν ότι οι στρατιωτικές δυνάμεις που θα αναπτυχθούν στη Συρία θα έχουν συμβουλευτικό ρόλο και θα καθοδηγούν τους αντικαθεστωτικούς στη μάχη κατά των τζιχαντιστών. Βέβαια αυτοί οι ισχυρισμοί τους πρακτικά καταρρίπτονται επί τόπου.
Από τη μια, παρατηρούμε ότι η ενεργή συμμετοχή της Μόσχας στη Συρία, δεν είναι καθόλου άσχετη με τς ηγεμονικές φιλοδοξίες του Πούτιν και τα συμφέροντα της ρωσικής αστικής τάξης. Η Ρωσία επενέβη, κυρίως για να διασφαλίσει την παρουσία της στην Μεσόγειο, μέσω της μοναδικής ναυτικής βάσης που διατηρεί εκτός της επικράτειάς της στην Ταρτούς και για να έχει λόγο στις απόφασεις που θα ληφθούν και θα αφορούν το μέλλον της Συρίας. Όλα αυτά γίνονται με την πρόφαση ότι ο λαός της Συρίας έχει επωφεληθεί τελικά από αυτές τις παρεμβάσεις! Από την άλλη, η Γαλλία επικαλούμενη “κινδύνους για την εθνική της ασφάλεια” επεμβαίνει με επιθέσεις έχοντας και αυτή τις δικές της αποικιακές φιλοδοξίες της στη Συρία. Ωστόσο, οι δύο αυτές δυνάμεις βρίσκονται απέναντι και δεν είναι σύμμαχοι γιατί σύμφωνα με δηλώσεις του Ολάντ: “τα αεροπορικά πλήγματα της Ρωσίας δεν στοχεύουν το Ισλαμικό Κράτος, αλλά κατά προτεραιότητα την ασφάλεια του Μπασάρ αλ Ασαντ. Η Ρωσία θεωρεί ότι πρέπει να προστατεύσει τον Μπασάρ και εμείς θεωρούμε ότι ο Μπασάρ δεν αποτελεί μέρος της λύσης. Ο Μπασάρ δολοφονεί τον λαό του”.

Είναι ξεκάθαρο ότι η δήθεν ανθρωπιστική παρεμβατική πολιτική των ισχυρών κρατών μόνο αμερόληπτη δεν είναι. Γίνεται σαφές ότι ο ευφημισμός της στρατιωτικής επέμβασης ως ανθρωπιστικής χρησιμοποιείται για να περιορίσει τις αντιδράσεις στο εσωτερικό των χωρών που την πραγματοποιούν. Και είναι αναμενόμενο να υπάρχουν αντιδράσεις τη στιγμή που οι άμαχοι μετατρέπονται σε θύματα του εμφυλίου πολέμου που επικρατεί στη χώρα τους, αλλά και της παρεμβατικής πολιτικής των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Θύματα γιατί πέραν του ότι ως άμαχοι είναι ανυπεράσπιστοι στον καταιγισμό της βίας και των βομβαρδισμών αλλά και γιατί εξαναγκάζονται να προσφυγοποιηθούν. Η προσφυγιά, μόνο σωτήρια δεν μπορεί να χαρακτηριστεί, καθώς χιλιάδες πνίγονται στη Μεσόγειο και όσοι κατορθώσουν να βγουν ζωντανοί βρίσκονται αντιμέτωποι με τη “'φιλοξενία των Δυτικών” που στα σύνορα τους σηκώνουν φράχτες. Επεμβαίνουν στο εσωτερικό της Συρίας, με το πρόσχημα της ανθρωπιστικής επέμβασης, αλλά η καλή τους πρόθεση είναι λόγια του αέρα και δεν διστάζουν να αποποιούνται τις ευθύνες τους, ειδικά όταν “οι παράπλευρες απώλειες της ανθρωπιστικής πολιτικής τους” επιχειρούν να εισέλθουν στο εσωτερικό των κρατών τους.

> Εκείνοι που επικαλούνται την ειρήνη για να κάνουν πόλεμο, αναμφίβολα δεν σκέφτονται παρά την ειρήνη των νεκροταφείων
>
> Godfried Leibniz

του Θοδωρή Κούρου

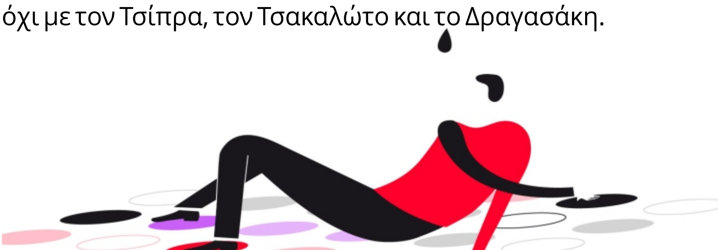
ΔΑΝΙΑ

Μια είδηση που θυμίζει άλλες εποχές έκανε το γύρο του κόσμου. Στη δανέζικη βουλή κατατέθηκε πρόταση σύμφωνα με την οποία οι αιτούντες άσυλο θα πρέπει να καλύπτουν οι ίδιοι μέρος των εξόδων διατροφής και στέγασης, για όσο θα διαρκεί η εξέταση της αίτησης τους. Αυτό θα επιτυγχάνεται μέσα από την... κατάσχεση των υπαρχόντων των προσφύγων. Επιπρόσθετα, στη νομοθετική πρόταση εμπεριέχονται ρυθμίσεις που δυσχεραίνουν την οικογενειακή επανένωση. Όπως πολύ εύστοχα επισημαίνει ο Ούλοφ Όκερλουντ στην εφημερίδα Syndsvenskan «όταν στη βουλή της Κοπεγχάγης προτείνεται να δικαιούται η αστυνομία να ψάχνει τις τσάντες των αιτούντων άσυλο για να κατάσχει χρήματα ή ό,τι άλλο βρίσκει που μπορεί να πουληθεί για τα έξοδα της φιλοξενίας, με εξαίρεση τις βέρες, τα ρολόγια, το κινητό και 3.000 κορώνες, είναι σαν να ηχεί εκκωφαντικά η ηχώ της ιστορίας» (Σ.τ.Ε. αναφορά στην κλοπή των αντικειμένων που έφερναν μαζί τους οι κρατούμενοι, όπως οι Εβραίοι, των ναζιστικών στρατοπέδων συγκέντρωσης).

ΙΣΠΑΝΙΑ

Σύμφωνα με πολλούς αναλυτές και δημοσιογράφους οι εκλογές του Δεκεμβρίου σήμαναν το τέλος του δικομματισμού. Πράγματι, για πρώτη φορά μετά το '78 το οικοδόμημα της ομαλής μετάβασης στη δημοκρατία φαίνεται ότι κλονίζεται. Αναλύοντας το αποτέλεσμα της εκλογικής αναμέτρησης το PP του Ραχόι κέρδισε την πρώτη θέση μετρώντας ωστόσο μεγάλες απώλειες αφού έχασε 65 βουλευτικές έδρες σε σχέση με το 2011. Στη δεύτερη θέση βρέθηκε το σοσιαλδημοκρατικό PSOE κερδίζοντας το 22%. Και τα δυο συστημικά κόμματα μαζί φτάνουν μετά βίας το 50%. Την τρίτη θέση τελικά κέρδισε το Podemos παρά τις έντονες προσπάθειες της αστικής τάξης να ανεβάσει τους Ciudadanos, το alter ego, δηλαδή, του ελληνικού ποταμιού. Στα καλά νέα των εκλογών συγκαταλέγεται, επίσης, και η είσοδος στη Βουλή της Ενωμένης Αριστεράς, πράγμα που δεν ήταν καθόλου δεδομένο. Σ' αυτό το νέο σκηνικό του πολυκομματισμού που διαμορφώθηκε για πρώτη φορά στην Ισπανία δυο σενάρια είναι πιθανά. Είτε θα σχηματιστεί κυβέρνηση συνεργασίας (ήδη προς αυτή την κατεύθυνση τα συστημικά ΜΜΕ πιέζουν τους Podemos να πάρουν "ρεαλιστικές" αποφάσεις, είτε θα προκηρυχθούν νέες εκλογές μέχρι να εξασφαλιστεί πλειοψηφία 176 εδρών. Η κατάσταση στην Ισπανία δημιουργεί μεγάλες δυνατότητες εγκυμονεί ωστόσο και μεγάλους κινδύνους. Ελπίζουμε, οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες της ισπανικής αριστεράς να βγάλουν σωστά συμπεράσματα από την ελληνική τραγωδία της κυβέρνησης σύριζα και να το φτάσουν μέχρι τέλους. Ελπίζουμε, επίσης, η ηγεσία των Podemos να συνεχίσει μετεκλογικά στο δρόμο που άνοιξαν οι δημαρχίνες-σύμβολα της Ισπανίας Άντα Κολάου (Βαρκελώνη) και Μανουέλα Καρμένα (Μαδρίτη) και όχι με τον Τσίπρα, τον Τσακαλώτο και το Δραγασάκη.

ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

Η 6 Δεκεμβρίου 2015 [βουλευτικές εκλογές] ήταν η εκλογική έκφραση μιας διαδικασίας πολύ πιο βαθιάς και πλατιάς... Η διαδικασία αυτή δεν σταμάτησε με τις εκλογές, το αντίθετο, τώρα βρίσκεται σε πλήρη ανάπτυξη. Η τιμωρητική ψήφος, η τιμωρητική αποχή και το άκυρο, ήταν οριακά το εργαλείο μιας υπόγειας διαδικασίας, μιας διαδικασίας που βγήκε στην επιφάνεια και πήρε τη μορφή της εκλογικής «ανατροπής» [MUD 65,27% και 109 βουλευτές, PSUV 32,93% και 55 βουλευτές, Re Indigena 1,80% και 3 βουλευτές, επί συνόλου 167]. Το MUD [Mesa de la Unidad Democratica, ένας συνασπισμός της δεξιάς που κέρδισε τις εκλογές] τείνει να θεωρεί ότι το αποτέλεσμα των βουλευτικών εκλογών αποτελεί θρίαμβο του «μοντέλου» του και θα στραφεί άμεσα ενάντια σε αυτό το κοινωνικό κίνημα που εκκολάπτεται. Αν, όμως, η κεφαλή της κυβέρνησης και το PSUV αρνηθούν να δουν καθαρά αυτό που συνέβη - έκφραση οργής, απόρριψη μιας υπεροπτικής ηγεσίας, που θεωρείται βασική υπεύθυνη των ελλείψεων που μαστίζουν τον εργαζόμενο λαό-, αν διατηρήσουν αυτή τη στάση, τότε προετοιμάζουν το πολιτικό τους τέλος.

Η ορθή ανάγνωση αυτού που συμβαίνει είναι αναγκαία για να αποφύγουμε την εξέλιξη της κοινωνικής και οικονομικής κρίσης σε ανθρωπιστική. Μέχρι τώρα η κρίση μπόρεσε να εκτονωθεί εκλογικά. Αν, όμως, δε βρεθεί λύση για τα μεγάλα προβλήματα και εξελιχθεί η κατάσταση σε ανοιχτή σύγκρουση μεταξύ των θεσμικών εξουσιών, εάν οι δύο πολιτικές κατευθύνσεις συνεχίσουν σε πορεία σύγκρουσης, μπαίνουμε σε πολύ επικίνδυνη περιοχή. Ο λαός μίλησε. Είπε πολύ περισσότερα από αυτά που φαίνονται στο εκλογικό αποτέλεσμα. Επιβεβαίωσε ότι είναι σε ρήξη με την τυφλή πειθαρχία που έχει επιβληθεί. Ότι απορρίπτει το πελατειακό σύστημα, τη διαφθορά και την υπεροψία. Ότι επιθυμεί λύσεις και όχι απειλές. Ότι δεν θα υποστηρίξει πια τα ψεύδη και τη χειραγώγηση. Ο λαός μίλησε, είπε ότι θέλει λύσεις, να συμμετέχει και να συμμετέχει ενεργά.

*απόσπασμα από το editorial no.11 της Equipo Operativo Nacional de Marea Socialista

του Σπύρου Απέργη

Αξίζει να δείτε

99 ΣΠΙΤΙΑ (99HOMES)

Είδος: Δραματική | Πρεμιέρα:2014
Έγχρ. | Διάρκεια: 112'
Σκηνοθεσία: Ραμίν Μπαχραν

Η ταινία «99 σπίτια» μας φέρνει με οδυνηρό τρόπο μπροστά στο πρόβλημα των κατασχέσεων της πρώτης κατοικίας από τις τράπεζες στις ΗΠΑ, συχνά με ταπεινωτικές διαδικασίες για τους δανειολήπτες. Ο Αμερικανός σκηνοθέτης Ραμίν Μπαχράνι, παιδί Ιρανών μεταναστών, επιλέγει ένα σοβαρό κοινωνικό ζήτημα που ταλάνισε και συνεχίζει να ταλανίζει την αμερικανική κοινωνία. Υπολογίζεται ότι πάνω από πέντε εκατομμύρια Αμερικανοί έχουν χάσει τα σπίτια τους από την αρχή της κρίσης και την κατάρρευση των στεγαστικών δανείων το 2008, ενώ εκτιμώνται σε 500.000 οι περιπτώσεις καταχρηστικής εφαρμογής του νόμου για τις κατασχέσεις κατοικιών από τις τράπεζες. Το δικαίωμα εκατομμυρίων ανθρώπων στη στέγαση αφέθηκε στο έλεος των πιο αδηφάγων και κερδοσκοπικών δυνάμεων της αγοράς.

Ο Μπαχράνι επέλεξε για τα γυρίσματα της ταινίας του το Ορλάντο της Φλόριντα, την πολιτεία όπου οι κάτοχοι στεγαστικών δανείων έχουν πληγεί περισσότερο από τις κατασχέσεις σπιτιών. Ένας άνεργος νέος που ζει με το παιδί του και τη μητέρα του δεν μπορεί να εξυπηρετήσει εξακολουθητικά ένα στεγαστικό δάνειο του μοναδικού σπιτιού της οικογένειας, η καθυστέρηση αυτή πιστοποιείται δικαστικά, το σπίτι κατάσχεται και ο ίδιος μαζί με το παιδί του και τη μητέρα του πετάγονται κυριολεκτικά στο δρόμο από έναν επαγγελματία των κατασχέσεων μεσίτη-«κοράκι». Στη συνέχεια, μια σειρά συγκυριών οδηγεί τον άνεργο να υποχρεωθεί να εργαστεί για τον μεσίτη ώστε να προσπαθήσει να ανακτήσει το χαμένο του σπίτι. Οι ικανότητές του δεν περνούν απαρατήρητες από το μεσίτη, ο οποίος του αναθέτει περισσότερες δουλειές. Ο πρώην άνεργος γοητεύεται αρχικά από τον κόσμο του πλούτου και αποφασίζει να κυνηγήσει το δικό του «αμερικανικό όνειρο». Όσο πιο πολύ διεισδύει όμως στα άδυτα του κόσμου της εκμετάλλευσης, τόσο τίθεται σιγά σιγά υπό τον απόλυτο έλεγχο του μεσίτη, με συνέπειες τόσο για τον ίδιο όσο και για την οικογένειά του.

Η ταινία καθιστά σαφές εξαρχής ότι ο μεσίτης δεν είναι παρά ο εμβληματικός, ίσως, εκπρόσωπος ενός αδυσώπητου συστήματος εκμετάλλευσης, το οποίο εξοπλισμένο με τη δύναμη του νόμου και της αστυνομίας οδηγεί στην αποβολή ανθρώπων από τα σπίτια τους λόγω αδυναμίας εξυπηρέτησης των δανείων τους. Το σύστημα αυτό διαθέτει και τη δικαστική εξουσία στο πλευρό του, η οποία εκδικάζει σε χρόνο ελάχιστων λεπτών ή δευτερολέπτων (!) τις υποθέσεις κατασχέσεων. Επιπλέον, ο σκηνοθέτης εστιάζει σε σκηνές έξωσης οικονομικά αδύναμων από τα σπίτια τους που συμπυκνώνουν τη σκληρότητα της όλης διαδικασίας και το δράμα των δανειοληπτών με καθαρή ματιά και χωρίς ιδιαίτερες σεναριακές ευκολίες. Το βλέμμα του είναι δραματουργικά στέρεο, οι χαρακτήρες του μεσίτη και του ανέργου αναπτύσσονται με ακρίβεια και σε βάθος, η κοινωνική του συνείδηση είναι πάντα παρούσα.
(απόσπασμα από την κριτική που πρωτοδημοσιεύτηκε στο Rproject)

Λίγα λόγια για εμάς

ΓΡΑΝΑΖΙ

Είμαστε μια οργάνωση ανθρώπων που προέρχονται από διαφορετικά κινήματα, οργανώσεις και χώρους της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

Δημιουργήσαμε την οργάνωση Γρανάζι έχοντας την πεποίθηση ότι η αντικαπιταλιστική σκέψη και δράση είναι αναγκαίο εργαλείο σε όλα τα μέτωπα.

Στο δρόμο αυτό, δε βαδίζουμε μόνοι μας. Είμαστε κομμάτι του ντόπιου, ευρωπαϊκού και παγκόσμιου κινήματος που έρχεται σε ρήξη με τον καπιταλισμό: το σύστημα που γεννάει τη φτώχια, την ανεργία, τους πολέμους και την αδικία.

Μέσα από το Γρανάζι προβάλλουμε τον ταξικό προσανατολισμό και το διεθνιστικό χαρακτήρα μας. Δεν ταυτιζόμαστε με ένα έθνος αλλά με μια κοινωνική τάξη, αυτή των εργαζόμενων.

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ:

- Για την ανατροπή του ταξικού καπιταλιστικού συστήματος και τη δημιουργία μιας κοινωνίας που θα καταργήσει την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.
- Για τη σοσιαλιστική αλλαγή της κοινωνίας μέσα από την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, δηλαδή για τη δίκαιη διανομή του πλούτου.
- Ενάντια στο φασισμό, τον εθνικισμό και κάθε μορφή ρατσισμού και σεξισμού.
- Για την οργάνωση της παραγωγής με τρόπο που υπηρετεί τις κοινωνικές ανάγκες και τις απαιτήσεις για τη διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος.

ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΗ
ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΟΝΟΣ
ΓΙΑΤΙ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

facebook.com/Rizospastiki.Aristera
twitter.com/GranaziOrg
94-020637
http://granazi.org
granazi.org@gmail.com